

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Fălești (jud. O. Ciumaș)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: A. Corcenco, D. Corolevski, D. Stănilă)

ÎNCHEIERE

15 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Dudnic Vasili,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Dudnic Vasili
împotriva lui Dudnic Vladimir, intervenient accesoriu notarul public Iurie Șoldan cu
privire la declararea nulității certificatului de moștenitor,
împotriva deciziei din 10 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a ț ă :

La data de 16 august 2018, Dudnic Vasili a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Dudnic Vladimir, intervenient accesoriu notarul public Iurie Șoldan cu
privire la declararea nulității certificatului de moștenitor testamentar.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că este fiul lui Dudnic Vasilița, care a
decedat la data de xxxx. Prin testamentul nr. 425 din 17.12.1998 Dudnic Vasilița a
testat toată averea sa, oriunde nu s-ar afla și din ce n-ar fi alcătuită lui Dudnic Vladimir.

Reclamantul a menționat că după decesul lui Dudnic Vasilița, nu a depus la notar
o declarație privind eliberarea certificatului de moștenitor, însă a intrat în posesia
bunurilor succesoriale, locuind în casă după decesul mamei. La data de 21.09.2015,
notarul public Șoldan Iurie a eliberat pârâtului, Dudnic Vladimir, certificat de
moștenitor testamentar în privința averii succesoriale rămase după decesul mamei sale
Dudnic Vasilița.

A susținut reclamantul că la data decesului mamei sale, fiind succesor de clasa I,
era xxxx, fiind xxxx din anul 1995, a fost lipsit de rezerva succesorală. Astfel, la
momentul eliberării certificatului de moștenitor testamentar pârâtul a indus în eroare
notarul și a ascuns faptul existenței succesorului rezervatar.

A considerat reclamantul că certificatul de moștenitor testamentar eliberat pe
numele lui Dudnic Vladimir este nul deoarece, la eliberarea lui a fost încălcat dreptul
său la rezerva succesorală.

Reclamantul a solicitat anularea certificatului de moștenitor testamentar nr. 6543
din 21.09.2015 eliberat de notarul public Șoldan Iurie.

Prin hotărârea din 18 octombrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Fălești, a fost
respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Dudnic Vasili împotriva lui Dudnic
Vladimir cu privire la declararea nulității certificatului de moștenitor testamentar.

Prin decizia din 10 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost respinsă cererea de apel depusă de Dudnic Vasili și a fost menținută hotărârea din 18 octombrie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Fălești.

Pentru a concluziona astfel instanța de apel a reținut că în ședința de judecată Dudnic Vasili nu a putut demonstra că la momentul deschiderii succesiunii și anume la 30.04.2003, ar fi fost în incapacitate de a munci fiind încadrat într-un grad de dizabilitate, astfel, argumentele apelantului/recurentului au fost apreciate ca fiind doar declarative.

La 27 februarie 2019, conform ștampilei aplicate pe plicul poștal, Dudnic Vasili a declarat recurs împotriva deciziei din 10 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și procedural, aprecierea probelor de către instanțele inferioare a fost arbitrară și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la data de 10 ianuarie 2019.

Materialele cauzei atestă faptul că decizia contestată a fost expediată părților la data de 18 februarie 2019 și a fost recepționată de către recurent la 21 februarie 2019.

Astfel, recursul declarat la data de 27 februarie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Dudnic Vasili, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dudnic Vasili, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Dudnic Vasili, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție
d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Dudnic Vasili împotriva deciziei din 10 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh